

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים
כי תבוא
שנזכה לשנה הבאה...

יצא לאור בתאריך:
ט"ז אלול תשס"ח

פרשה:
כי תבוא

כותרת:
שנזכה לשנה הבאה...

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים כי תבוא שנזכה לשנה הבאה...

פרשת כי תבוא שנזכה לשנה הבאה...

ליהודים יש סוגים רבים של איחולים שאינם בנמצא בשפות אחרות. למשל "עד מאה ועשרים"; כששואלים יהודי זקן לגילו, במדה ומעוניינים לקבל תשובה חייבים להוסיף בנשימה אחת "עד מאה ועשרים"... ורק אז אתה עשוי לקבל תשובה. או שמאחלים להורים שיהיה להם "הרבה נחת" – זה ביטוי שכל יהודי מכיר, ולא משנה באיזו שפה הוא מדבר. או "ישר כח" (לרוב: "ישכויאך").

בפרשתנו אנו לומדים על עוד ביטוי יהודי מובהק שמתמשים בו לפחות פעם אחת בשנה.

השבוע אנו קוראים על הביכורים. כשיהודי יורד לתוך שדהו ומבחין שהפירות הבשילו, הוא מסמן את הפירות הראשונים להכניס אותם לתוך סל ולקחת אותם לבית המקדש ולתת אותם לכהן.

בעצם חג השבועות נקרא חג הביכורים כי אז היה הזמן שבו עם ישראל היה מביא ביכורים לבית המקדש. המשנה במסכת ביכורים (פ"ג משנה ב-ו) מתארת את הבאת הביכורים שהיה נעשה בעסק גדול; כל העיירות מאותו איזור היו מתכנסות לעיר הגדולה ובבוקר היו מכריזים "קומו ונעלה ציון אל בית ה'". היתה זו תהלוכה שלמה, בראש היה צועד שור שקרניו מצופות בזהב וכשהיו מגיעים לירושלים שלחו שלוחים להודיע שהתהלוכה מתקרבת אל שערי ירושלים, ואז אנשי ירושלים היו יוצאים לקראתם ומקבלים אותם בכבוד גדול. כשהגיעו להר הבית כל אחד היה נוטל את הסל עם פירות הביכורים על כתפו ונכנס לעזרה ומודה לה' על כל

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים כי תבוא שנזכה לשנה הבאה...

הטוב שהוא נתן לו על זה שיש לו נחלה בארץ ישראל והוא זכה סוף סוף לראות פירות מתוך השדה הפרטי שלו, ולפיכך הוא מודה לה'. זוהי מצוות ביכורים.

ועל זה מוסיף רש"י בפרשתנו, שלאחר שהוא מקיים את מצוות הביכורים "בת קול מברכתו הבאת ביכורים היום תשנה לשנה הבאה" (דברים כ"ו ט"ז). ה' מברך אותו שבזכות שהוא קיים את המצווה בשנה זו – הוא יזכה לקיימה שוב בשנה הבאה.

שואל הרבי (בלקו"ש ח"י"ט עמ' 228): בכל התורה כולה כשמדובר על שכר וברכה על קיום המצוות – התורה מבטיחה שכר, או ליחיד (כגון מצות כיבוד אב ואם "למען יאריכון ימך") או לכל העם ("ונתתי מטר ארצכם" על קיום המצוות וכד'). אבל ברכה בנוסח זה "תשנה לשנה הבאה" איננו מוצאים בשום מצוה אחרת, מדובר כאן בסוג של איחול מיוחד שלא מצאנו כדוגמתו, כאומר: עשית כאן עבודה טובה, תזכה לשנה הבאה ג"כ...

נשאלת אפוא השאלה, מה מייחד כל כך את מצות ביכורים שדוקא כאן יש בת קול מיוחדת שקוראת ונותנת לו כזאת ברכה שלא מוצאים בשום מצוה אחרת?

ראוי אם-כן להתבונן מעט מהי בעצם מצות ביכורים. זהו בעצם נתינת תודה לה' על כל הטוב שהוא מעניק לנו. לכאורה מה כ"כ מיוחד במצוה זו, והלא בכל יום ויום אנו נותנים תודה להקב"ה על כל מה שהוא נותן לנו! מהי "ברכת המזון" אם לא אמירת תורה על האוכל שהוא נותן לנו? מהו "מודה אני" אם לא הכרת תודה בכל בוקר על כך שקיבלנו מה' עוד יום בחיים? וכך בכל דבר, יהודי לא אז פסיעה אחת בלי להודות לה' "על כל נשימה ונשימה"! ומה אם-כן כל כך מיוחד בהכרת התודה באמצעות מצות ביכורים.

לפני כמה שנים היה שליח חשוב מאד שהיה מעורב בתאונת דרכים קטלנית ל"ע ונהרג במקום. לקראת יום ה"שלושים" ערכו בעירו עצרת זכרון גדולה לזכרו בהשתתפות רבים מתושבי המקום כמה ממקורביו של השליח סיפרו על השליח והשמיעו דברים לזכרו.

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

כי תבוא שנזכה לשנה הבאה...

אחד מן הנאומים הללו נחרת היטב בזכרוני. הנואם היה לדבריו רופא בעיר אחרת ויצר איכשהו קשר עם השליח דגן שהציע לו להתחיל שיעור תורה משותף והוא הסכים לכך. בפעם הראשונה שהשליח הופיע בביתו הוא הוציא מהמכוננית לא רק ספר לימוד אחד עבור השיעור, אלא ספריה שלמה, ואמר לרופא: טוב שיהיו לך בביתך ספרים רבים, כך גם כשאני לא נמצא תוכל ללמוד לבדך...

וכך לאט לאט הם התחילו ללמוד ולהתקדם ויום אחד הנושא התגלגל בקשר ללידת ילדים. הרופא אמר לשליח שיש להם שני ילדים והם מרוצים מאד מהם והחליטו לא ללדת יותר, והאשה אף עברה טיפול מיוחד שמונע ממנה להתעבר. השליח התחיל לדבר בחשיבות הענין של לידת ילדים יהודיים ועד כמה זה חביב בעיני הקב"ה. ולאט לאט הוא שיכנע אותם ללדת ילדים נוספים והאשה אכן הלכה לטיפול מיוחד שיאפשר לה ללדת ילדים נוספים.

כל זה סיפר הרופא בנאומו, ואז הכריז בפאתוס: לעולם אהיה אסיר תודה לראב"י המנוח על שלושת הילדים שנוספו למשפחתנו בעטיו...

כאן לא מדובר בנתינת תודה גרידא, אלא הרבה יותר מזה, בכל פעם שהוא רואה או חושב על הילדים הללו הוא שוב מודה לשליח ומכיר לו תודה על כך.

אפשר לומר שזה ההבדל בין נתינת תודה רגילה לבין הכרת טובה נצחית. כל אדם מנומס אומר תודה, זו כמעט שיטה כיצד להתפטר ממישהו ולסיים את הענין, הנני מודה לך ושלום על ישראל. אבל אדם שהוא אסיר תודה – זה כבר משהו אחר לגמרי. הוא לא מחפש להתפטר, אדרבה, בכל פעם שאני מהרהר וחושב על מה שעשית עבורי אני עוד יותר מודה לך. כמו למשל אדם שהציל ילד מטביעה במים לי"ע – בכל פעם שההורים פוגשים את המציל הם מודים לו שוב ושוב וכשהם מחתנים את הילד הזה הם מזמינים את מיטיבם לחתונה ומרעיפים עליו דברי תודה וברכה, וכאשר נולד לילד הזה בן – הם מזמינים אותו לברית. התודה רק הולכת וגדלה ברבות השנים.

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: ט"ז אלול תשס"ח
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים כי תבוא שנזכה לשנה הבאה...

אביו של הרבי חי ברוסיה בשנים הקשות של הקומוניזם, והוא אכן נאסר ונשלח לגלות וסבל שם מאד סבל כל יתואר עד כדי כך שהוא נחלה שם והלך לבית עולמו. אחד החסידים היחידים שהיו במקום וסייעו לו היה יהודי בשם ר' יוסף נימוטין. לאחר שנים רבות הוא עצמו זכה לצאת מרוסיה ולהגיע לארצות הברית והוא גר בשכנות ל-770.

בכל פעם שהרבי ראה אותו היה מודה לו על העזרה שהעניק לאביו, ובכל שנה בהתוועדות היארצייט של אביו היה הרבי מקרב אותו ומכבד אותו באמירת לחיים וכו'. באחת ההזדמנויות שהרבי קירב אותו הרבי התבטא בסגנון: אני חייב לו הרבה על זה שהוא עזר לאבי, "און איך וויל זיך גאר ניט אויסצאלן", כלומר, אינני רוצה לסיים את התשלום, אלא אני מעוניין להיות חייב לו לתמיד (מפי השמועה).

זוהי מצוות ביכורים. זוהי לא רק נתינת תודה יבשה, אלא הכרת טובה תדירה ונצחית שנמשכת לתמיד. על "הרגש" כזה הקב"ה מברך "תשנה לשנה הבאה".

בימינו אנו משתמשים באיחול הזה בשמחת תורה, כשאדם הולך להקפות והס"ת בידו מברכים אותו: "דערלעבן איבער אַ יאָר" – "תזכה לשנה הבאה". אולי יש לומר בזה, בשמחת תורה יהודי מבטא את רגשי תודתו על כך שהקב"ה נתן לנו את התורה. הוא לא מסתפק רק באמירת תודה כמו שהוא אומר בכל יום בברכה של נותן התורה, אלא הוא יוצא מגדרו ורוקד עם התורה ושמח בה, שזה מראה עד כמה הוא אסיר תודה לה' על כך שהוא נתן לנו את התורה, ולכן מגיעה לו הברכה של "תזכה לשנה הבאה".

מה הם הביכורים שלנו? לאדם אין דבר יותר חשוב מאשר הילדים שלו שממלאים את כל עולמו. כאשר אנחנו מביאים את ילדינו לבית הכנסת זה כמו להביא ביכורים לבית המקדש, ועל זה אנחנו זוכים לברכה "תשנה לשבת הבאה"...